

نام بحر مقابل چند مصرع، درست است؟

- کوچه یکپارچه آواز شده است (رمل مسدس محذوف)
- من اینجا تا نفس باقی است می مانم (هزج مسدس سالم)
- از هر خبر که آید، زاید دگر خبر (رجز مثنی محذوف)
- دلت آخر به سرگردانی ام سوخت (هزج مسدس محذوف)
- سواری سراسیمه بر اسب عصیان رسید (مقارب مثنی محذوف)
- یک نفر در آب می خواند شما را (رمل مثنی سالم)

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

آرایه های مشترک ابیات زیر کدام اند؟

- تا سپند آن آتشین رخسار را در بزم دید / آنچنان جست از سر آتش که صد فریاد داشت
- تیره می گردد سحرگه دیده سیارگان / پس که دود آه من در چشم اختر می رود
- دلم از مهر رخت سوخته وز دود دلم / آب در دیده گریان سحاب افتاده

۲ (۲) تشخیص - کنایه - ایهام تناسب - جناس

۱ (۱) استعاره مصرحه - کنایه - جناس - تشبیه

۴ (۴) تشبیه - تشخیص - حسن تعلیل - مراعات نظیر

۳ (۳) حسن تعلیل - مجاز - مراعات نظیر - ایهام

همه موارد در ابیات زیر «کاملاً» یافت می شود؛ به جز:

- «علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد / دریغ سود ندارد چو رفت کار از دست
- به روزگار سلامت سلاح جنگ بساز / وگرنه سیل چو بگرفت سد نشاید بست»

۱ (۱) در ابیات آرایه «تمثیل، کنایه، استعاره، واج آرایی و اسلوب معادله» می توان یافت و حرف روی «ت» است.

۲ (۲) مفهوم سروده فوق با بیت «به هر جایی که خواهی در شدن را / نگه کن راه بیرون آمدن را» تناسب دارد.

۳ (۳) یکی از شعرای بنامی که در قالب فوق، شعر سروده و قدرت شاعری خود را آشکار کرده، ابن یمین است.

۴ (۴) وزن ابیات «مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلن» و اختیار شاعری ابدال در آن مشهود است.

آرایه های «استعاره مکنیه، تلمیح، حسن تعلیل، اسلوب معادله و حس آمیزی» به ترتیب، در کدام ابیات به چشم می خورد؟

- (الف) شفا حواله به سیمرغ و نوشداری اوست / به هر طبیب نبزد تبی که من دارم
- (ب) ما که قانع به بهاریم به نظاره خشک / ادب این است که خار سر دیوار شویم
- (ج) دانی که چیست قطره باران نوبهار / ابر از حیای دیده ما می کند عرق
- (د) بر تو تلخ از تن پرستی شد ره تاریک مرگ / رشته فربه به چشم تنگ سوزن دشمن است
- (ه) چشم ما بردوخت عشق و پرده ما بردرید / از در ما چون درآمد دل ز روزن برپرید

۱ (۱) د - ه - ج - ب - الف ۲ (۲) الف - ج - ه - د - ب ۳ (۳) ه - الف - ج - د - ب ۴ (۴) ه - الف - ب - ج - د

- چند مصراع در بحر «رمل مثنی محذوف» و چند مصراع در بحر «هزج مسدس محذوف» به ترتیب، سروده شده است؟
- ۱ - ز خوبی آب پاکی ریختم بر دست بدخواهان
 ۲ - آه کز تاب دل سوخته جان می‌سوزد
 ۳ - کلید در امید اگر هست شمايید
 ۴ - جمالت آفتاب هر نظر باد
- ۱ - یک - سه
 ۲ - سه - یک
 ۳ - دو - دو
 ۴ - یک - دو

نام بحر کدام مصراع در مقابل آن، نادریست است؟

- ۱ زآتش گرمی و دم سردی از آب (هزج مسدس محذوف)
 ۲ عافیت از غیر نصیب تو نیست (رجز مسدس محذوف)
 ۳ نی افسرده‌ای هنگام گل روید ز خاک من (هزج مثنی سالم)
 ۴ منع خویش از گریه و زاری نمی‌آید ز من (رمل مثنی محذوف)

آرایه‌های مقابل کدام ابیات «هر دو» درست است؟

- الف) به لطف دلبر من در جهان نبینی دوست / که دشمنی کند و دوستی بیفزاید (جناس افزایشی - تضاد)
 ب) سخن طوطی خطت به چمن می‌گفتم / نسبت پسته تنگت به شکر می‌کردم (موازنه - تشبیه)
 ج) از آن به بند نوآزادگان گرفتارند / که غیرت مه‌تابان و سرو آزادی (پارادوکس - حسن تعلیل)
 د) توانگرا دل درویش خود به دست آور / که مخزن زر و گنج درم نخواهد ماند (ایهام - کنایه)

- ۱ الف - ج
 ۲ الف - د
 ۳ ب - ج
 ۴ ب - د

وزن عروضی کدام سروده در مقابل آن نادریست است؟

- ۱ گل من / تو راز ما را به کدام دیو گفتی؟ (فعلاً فاعلاتن / فعلاً فاعلاتن)
 ۲ سر برافراشتن و افتادن / دو برادر هستند (فاعلاتن فاعلاتن فعلن / فاعلاتن فعلن)
 ۳ در روی من مخند / شیرینی نگاه تو بر من حرام باد (مفعول مفاعیلن / مفعول فاعلات مفاعیلن)
 ۴ بجنبد میغ / خروشید رعد / درخشید برقی به مانند تیر (فعولن فعل / فعولن فعل / فعولن فعولن فعلن)

نام بحر مقابل کدام مصراع درست است؟

- ۱ اگر هوشمندی به معنی گرای (مقارب مثنی سالم)
 ۲ به میدان محبت خون بهایش از که بستانم (هزج مثنی محذوف)
 ۳ دامن آن گنج شادی را نیاوردم به دست (رمل مثنی محذوف)
 ۴ جامی بکش تا جم شوی با اهل دل محرم شوی (رجز مثنی محذوف)

کدام بیت، در بحر «رمل مثنی محذوف» است؟

- ۱ صوفی بیا که آینه صافی است جام را / تا بنگری صفای می لعل فام را
 ۲ آن‌که جز کعبه مقامش نبود یاد لبث / بر در می‌کده دیدم که مقیم افتاده است
 ۳ ای که پرسی سرگذشتم پایم اندر گل فروشد / زان‌که در راه غمم جز اشک همراهی نباشد
 ۴ مرحبا ای پیک مشتاقان بده پیغام دوست / تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست

۱۱) ترتیبِ قرار گرفتن ابیات با توجه به آرایه‌های: «ایهام تناسب، حسن تعلیل، استعاره و حس آمیزی»، در کدام گزینه درست است؟

الف) بام آن کعبه‌ی مقصود بلند است ای کاش / عشق می‌داد مرا بال و پری بهتر از این
ب) از آن از اشک خالی نیست چشمم / که پندارم شراب لاله رنگ است
ج) چو سرو، میل چمن کن که صبحدم در باغ / سماع بلبل شیرین کلام خواهد بود
د) هشیار سری کز می سودای تو مست است / آباد دلی کز غم دلدار خراب است

۱) ج، الف، ب، د ۲) ج، ب، د، الف ۳) د، الف، ب، ج ۴) د، ب، الف، ج

۱۲) بیت زیر، «فاقد کدام آرایه‌های ادبی است؟
«به خون لعل فرو رفت کوه سنگین دل / چو در محبت شیرین هلاک شد فرهاد»

۱) تشبیه، کنایه ۲) مجاز، جناس ۳) اغراق، تشخیص ۴) تلمیح، حسن تعلیل

۱۳) کدام عبارت، از لحاظ تاریخ ادبیات کاملاً درست است؟

۱) در دهه‌ی نخست انقلاب اسلامی گرایش به پیچیده‌نویسی در داستان رواج یافت.
۲) از اواخر دهه‌ی ۵۰ تا اواخر دهه‌ی ۶۰، گرایش به داستان‌های کوتاه بیش از زمان بود.
۳) باستان‌گرایی و علاقه به استفاده از واژگان کهن در زبان شعر انقلاب اسلامی کاملاً محسوس است.
۴) تفکر انسان‌گرایانه (اومانیزم) در دوران قبل و بعد از انقلاب اسلامی به شکل چشم‌گیری وجود داشت.

۱۴) ترتیبِ آرایه‌های «استعاره، حس آمیزی، حسن تعلیل، ایهام و لف و نشر» در کدام ابیات است؟

الف) کاش در پرده شب و روز بپوشی رویت / تا ننازد فلک سفله به خورشید و مهش
ب) ابر از آن پیدا شود کز رشک خورشید رُخت / آستین بر رخ نهد با دامن تر آفتاب
ج) مگر ز چشم تو دم زد به گلستان نرگس / که از خمار سحر حالتی دژم دارد
د) همه فدای تو کردند جان شیرین را / چه شاهدی تو که بهتر ز جان شیرینی
ه) تنگ شکر تلخکام از خنده‌ی شیرین او / گلبن تر سرخ روی از گریه‌ی رنگین من

۱) ب، د، ه، ج، الف ۲) ب، ه، د، الف ۳) ج، د، الف، ب، ه ۴) ج، ه، ب، د، الف

۱۵) در کدام بیت، آرایه‌ی نسبت داده شده به آن، نادرست است؟

۱) وقت هر کار نگهدار که نافع نبود / نوش‌دارو که پس از مرگ به سهراب دهی: تلمیح
۲) حسبِ حالم سخنی بس خوش و موجز یاد است / عرضه دارم اگر رخستِ اِطناب دهی: تضاد
۳) مده از دست کنون فرصت امکان چو تو را / دست آن هست که داد دل احباب دهی: مجاز
۴) به دل دشمن اگر خود بُود از آهن و روی / چون به هیبت نگری لرزش سیماب (جیوه) دهی: حسن تعلیل

۱۶) در همه‌ی ابیات یه‌جز بیت اسلوب معادله به کار رفته است.

۱) خراب حالم و با کس نمی‌توانم گفت / خوشا کسی که به هر حال محرمی دارد
۲) در حقیقت تنگ‌دستی مایه‌ی دیوانگی است / در چمن بید از غم بی‌حاصلی مجنون شود
۳) دلی که نیست خراشی در او زمین‌گیر است / زری که سکه ندارد روان نمی‌باشد
۴) پاس دل‌های خراب و چشم اشک‌آلوده دار / گنج در ویرانه‌ها می‌باشد و گوهر در آب

۱۷ در کدام بیت، اسلوب معادله به کار رفته است؟

- ۱ رنگین‌سخنان در سخن خویش نهانند / از نکبت خود نیست به هر حال، جدا گل
۲ صائب، مجو کدورت خاطر ز عارفان / غیر از صفای وقت، در آینه خانه نیست
۳ سرکشان را فکند تیغ مکافات از پای / شعله را زود نشانند به خاکستر خویش
۴ بلبل و گل، همه دم هم‌نفسانند ولی / بی‌نوا من که جدا مانده‌ام از دلبر خویش

۱۸ کدام آرایه در بیت زیر مشاهده می‌شود؟
«بلبل از گل بگذرد چون در چمن بیند مرا»

- ۱ ایهام ۲ تضاد ۳ جناس ۴ اسلوب معادله

۱۹ آرایه‌های روبه‌روی کدام بیت، تماماً درست است؟

- ۱ گرفته‌ام ز جهان گوشه‌ای که دل می‌خواست / چه دام پهن کنم از پی‌شکار دگر (تشخیص - اسلوب - معادله)
۲ به شکر خنده درآور، نه یقین می‌دانم / که دهان تو یقین را به گمان در فکند (تناقض - حس‌آمیزی)
۳ بر بوی سر زلف تو چون عود بر آتش / می‌سوزم و می‌سازم و بادست به دستم (کنایه - اغراق)
۴ دستگیرت نشود حلقه‌ی مشکین رسنش / تا نگویند سار در آن چاه زنخدان نشوی (استعاره - حسن تعلیل)

۲۰ ترتیب ابیات زیر به لحاظ داشتن آرایه‌های «ایهام تناسب، استعاره، کنایه، حس‌آمیزی»، کدام است؟

- الف) هفته‌ای می‌رود از عمر و به ده روز کشید / کز گلستان صفا بوی وفایی ندید
ب) گر من از خار بترسم نبرم دامن گل / کام در کام نهنگ است بیاید طلبید
ج) آخر ای مطرب از این پرده‌ی عشاق بگرد / چند گویی که مرا پرده به چنگ تو درید
د) هر چه زان تلخ‌تر اندر حق من خواهد گفت / گو بگو از لب شیرین که لطیف است و لذیذ
- ۱ الف، ب، ج، د ۲ ج، الف، ب، د ۳ ج، د، ب، الف ۴ د، الف، ب، ج

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. نام موارد دوم و پنجم صحیح آمده است. وزن مورد اول بر پایه «فعلاتن» است، نه فعلاتن (رمل). وزن مورد سوم ناهمسان است و وزن مورد چهارم، یک رکن «فعولن بیش از نام مذکور دارد.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. تشبیه: رخسار ← آتش / آه من ← دود / رخ ← مهر
تشخیص: دیدن و فریاد کردن سپند / دیده سبزه و چشم اختر / دیده گریان سحاب
حسن تعلیل: دلیل جستن سپند، دیدن یار دانسته شده / تیره شدن سیاره‌ها در صبح به علت بالا رفتن دود آه شاعر
دانسته شده / دلیل اشک ابر (باران)، رفتن دود دل عاشق به چشم او دانسته شده است.
مراعات نظیر: سپند، جست، آتش / سیاره، اختر / مهر، سحاب / سوخته، دود

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. ابیات فاقد آرایه اسلوب معادله هستند.

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

ه: استعاره مکنیه: انسان‌انگاری عشق

الف: تلمیح: اشاره غیرمستقیم به ماجرای نوشدارو (داروی حیات‌بخشی که پس از مرگ سهراب به وی رسانده شد)
ج: حسن تعلیل: آوردن دلیل غیرمنطقی برای باریدن ابر
د: مصراع دوم مصداقی است برای مصراع نخست
ب: حس آمیزی: «نظاره خشک»

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. مصراعی که در «بحر رمل مثنی محذوف» سروده شده‌اند: حاصل آن توبه کردن این
پشیمان گشتن است

و مصراع‌هایی که در بحر «هزج مسدس محذوف» سروده شده‌اند:

- نشاید گنج بی‌آرام جستن

- جمالت آفتاب هر نظر باد

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. وزن مصراع گزینه ۲: «مفتعلن مفتعلن فاعلن» است که در بحر «سریع» سروده شده
است نه بحر رجز مسدس محذوف.

توجه: آشنایی با بحرهای تدریس‌شده در متن درس کتاب علوم و فنون ادبی پایه دوازدهم کافی است.

گزینه ۱ پاسخ صحیح است.

بیت الف: جناس افزایشی: «دوست» و «دوستی» / تضاد: «دشمنی» و «دوستی»

بیت ج: پارادوکس: گرفتار بودن آزادگان / حسن تعلیل: آوردن علت غیرمنطقی برای گرفتار شدن آزادگان
تشریح سایر ابیات:

بیت ب: فاقد موزانه؛ به دلیل هم‌وزن نبودن «سخن» و «نسبت» / «طوطی خط»: اضافه تشبیهی

بیت د: فاقد ایهام / کنایه: دل به دست آوردن

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. وزن درست این شعر: مفعول فاعلن / مفعول فاعلاتن مفاعیل فاعلن
شکل صحیح گزینه ۱: گل من تو راز ما را / به کدام دیو گفתי؟

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. نام بحر فاعلاتن فاعلاتن فاعلن، رمل مثنی محذوف است. تشریح سایر گزینه‌ها:
گزینه ۱: متقارب مثنی محذوف / گزینه ۲: هزج مثنی سالم / گزینه ۴: رجز مثنی سالم

گزینه‌ی ۱: «— / — — / — — / — — / — —» : مفعول فاعلاتن مفاعیل فاعلن» (مضارع مثنیٰ مخفوف محذوف)

گزینه‌ی ۲: «— — / — — / — — / — — / — —» : فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فعلن» (البتّه در رکن اوّل

مصراع‌ها، اختیار شاعری استفاده شده است و به جای فاعلاتن، فاعلاتن داریم) (رمل مثنیٰ مخبون محذوف)

گزینه‌ی ۳: «— — / — — / — — / — — / — —» : فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن» (رمل مثنیٰ سالم)

گزینه‌ی ۴: «— — / — — / — — / — — / — —» : فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن» (رمل مثنیٰ محذوف)

بیت الف: استعاره: ۱- «کعبه‌ی مقصود» استعاره‌ی مصرّحه از «معشوق» یا «خانه و قصر معشوق» ۲- این‌که «عشق بتواند بال و پر دهد»، استعاره‌ی مکنّیه و تشخیص است.

بیت ب: حسن تعلیل: دلیل خالی نبودن چشم شاعر از اشک، این است که اشک‌های سرخ و خونین خود را شراب لاله‌رنگ (سرخ‌رنگ) پنداشته که مدام در حال ریزش از روزنه‌ی چشمان اوست.

بیت ج: حس‌آمیزی: شیرین کلام (کلام: حس‌شنوایی / شیرین: حس‌چشایی)

بیت د: ایهام تناسب: خراب: ۱- ویران و تباه، خرابه $\neq$ آباد (معنای اصلی) ۲- مست و خراب، ناهشیار (معنای غیراصلی؛ تناسب با «می، مست»)

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: تشبیه (تشبیه بلیغ اضافی): خون لعل (مشبّه: خون / مشبّه‌به: لعل) / کنایه: «سنگین دل» کنایه از «بی‌رحم و نامهربان» [البتّه در این واژه، «ایهام» نیز وجود دارد: ۱- بی‌رحم و نامهربان ۲- ساخته شده از سنگ]

گزینه‌ی ۳: اغراق: اغراق در بسیاری خون گریستن کوه در غم کشته شدن فرهاد؛ به عبارتی، کوه آن‌قدر خون گریسته که در خون لعل گون (سرخ‌رنگ) غوطه‌ور شده است / تشخیص: «سنگین‌دل بودن کوه» و نیز «خون گریستن و در خون فرورفتن آن» استعاره‌ی مکنّیه و تشخیص است.

گزینه‌ی ۴: تلمیح: اشاره به «ماجرای عاشقانه‌ی «فرهاد و شیرین» و بیستون‌کندن فرهاد به عشق شیرین و سرانجام، مردن فرهاد در کوه و ناکام ماندن او و ...»

حسن تعلیل (وجود حسن تعلیل در اینبیت را به سختی می‌توان پذیرفت): معادن سنگ‌های قیمتی از جمله لعل و یاقوت و ... در دل کوه‌هاست. شاعر دلیل وجود لعل در کوه را غصه‌ی کوه از هلاک شدن فرهاد از عشق شیرین دانسته است.

۱) در دورهٔ انقلاب اسلامی ساده‌نویسی که از دوره‌های پیش شروع شده بود، ادامه یافت.

۲) از پایان دهه پنجاه تا پایان دهه شصت گرایش به داستان‌های بلند بیشتر از داستان کوتاه بود.

۴) تفکر انسان‌گرایانه که در آثار قبل از انقلاب وجود داشت، گاهی در برخی از آثار پس از انقلاب به گونه‌ای کم‌رنگ مشاهده می‌شود.

۱۴ گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

ج: نرگس استعاره دارد.

ه: خنده شیرین: حس آمیزی

ب: حسن تعلیل: خورشید به خاطر زیبایی روی تو چهره‌اش را با ابر پنهان می‌کند / شاهد: ایهام دارد.

الف: لف و نشر دارد شب و روز / خورشید و ماه نشر

۱۵ گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در گزینه‌ی دوم میان موجز (سخن خلاصه و کوتاه) و اطناب (به درازا کشاندن سخن)

حدوداً تضاد دیده می‌شود. البته چون «موجز» صفت است و «اطناب» اسم، این تضاد کمی ایراد دارد.

در گزینه‌ی سوم «دست» مجاز از قدرت و امکان است. (مصراع دوم)

معنای بیت چهارم: وقتی با هیبت به دشمنانت می‌نگری، دل آن‌ها را مانند جیوه به لرزه در می‌آوری (کنایه از آن‌که آن‌ها را می‌ترسانی). همان‌طور که می‌بینید در این بیت فقط تشبیه و کنایه پدید آمده است.

۱۶ گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در سایر گزینه‌ها هر دو شرط اسلوب معادله دیده می‌شود:

۱- یک مصراع شاهد و مثالی برای مصراع دیگر است. ۲- دو مصراع قابل جابه‌جایی هستند.

ولی در گزینه‌ی (۱) شرط اول وجود ندارد.

۱۷ گزینه ۴ پاسخ صحیح است. هیچ کدام از دو شرط اسلوب معادله در این گزینه وجود ندارد نه یک مصراع شاهد و

مثالی برای مصراع دیگر است و نه دو مصراع قابل جابه‌جایی هستند.

۱۸ گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. در بیت، میان واژه‌های «در» و «گر» جناس ناقص دیده می‌شود. بیت، آرایه‌ی «اسلوب

معادله» ندارد. می‌دانیم در اسلوب معادله، یکی از دو مصراع (معمولاً مصراع اول) یک مثال عینی و ملموس است برای

جا انداختن مفهوم مصراع دیگر، در این حالت، دو مصراع که ظاهراً هیچ ارتباطی با هم ندارند، در حقیقت دو گزارش

متفاوت از موضوعی واحدند، بنابراین هر مصراع مصداقی برای مصراع دیگر است و معمولاً می‌توان بین آن دو علامت

مساوی (=) و یا عبارت «همان‌طوری‌که» یا «چنان‌که» قرار داد. در شناخت اسلوب معادله باید توجه داشت که هیچ‌یک

از اجزای دو مصراع نباید مشترک باشند. به ساختار دستوری مرتب مصراع‌ها نگاه کنیم:

بلبل از گل بگذرد چون در چمن ببند مرا بت‌پرستی کی کند گر برهمن ببند مرا؟

(همان‌طوری‌که)

چون (وقتی) بلبل مرا در چمن ببند، از گل می‌گذرد. (هم‌چنین) اگر برهمن مرا ببند، دیگر بت‌پرستی نمی‌کند.

مفعول («من» در «مرا» در هر دو مصراع، مشترک است و چنان که می‌بینیم، مصراع دوم، ادامه‌ی ادعای شاعر مبنی بر

زیبایی و دل‌ربایی خود است و نه مصداق و مثالی برای مصراع اول، بنابراین تفاوت بسیار ظریفی با اسلوب معادله دارد

و سؤال مسلماً دچار ایراد علمی است.)

۱۹ گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. شکر خنده آرایه‌ی حس آمیزی دارد و مصراع دوم تناقض دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: دل می‌خواست: استعاره‌ی مکنیه و تشخیص/ اسلوب معادله ندارد.

گزینه‌ی ۳: باد به دست داشتن: کنایه از کار بیهوده انجام دادن/ می‌سوزم: کنایه از نابود شدن/ می‌سازم: کنایه از

تحمل کردن و آرایه‌ی اغراق ندارد.

گزینه‌ی ۴: مشکین‌رسن: استعاره‌ی مصرحه از زلف یار ولی آرایه‌ی حسن تعلیل ندارد.

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. ایهام تناسب: بیت ج: ۱- پوشش و حجاب ۲- اصطلاح موسیقی که در این معنی با چنگ تناسب دارد.

استعاره: بیت الف: دمیدن بوی وفا (استعاره‌ی مکنیه)

کنایه: بیت ب: کام از کام نهنگ طلبیدن، کنایه از خطر کردن برای رسیدن به هدف حس‌آمیزی: بیت د: گفتن (سخن) تلخ

توجه: گزینه‌ی ۱ نیز می‌تواند پاسخ درست باشد:

ایهام تناسب: بیت الف: بوی ۱- آرزو ۲- رایحه که در این معنی با (گلستان) تناسب دارد.

استعاره: بیت ب: دامن گل

کنایه: بیت ج: پرده دریدن، کنایه از افشا کردن راز

بیت د: حس‌آمیزی: گفتن (سخن) تلخ

۱	۱	۲	۳	۴
۲	۱	۲	۳	۴
۳	۱	۲	۳	۴
۴	۱	۲	۳	۴
۵	۱	۲	۳	۴
۶	۱	۲	۳	۴
۷	۱	۲	۳	۴
۸	۱	۲	۳	۴
۹	۱	۲	۳	۴
۱۰	۱	۲	۳	۴
۱۱	۱	۲	۳	۴
۱۲	۱	۲	۳	۴
۱۳	۱	۲	۳	۴
۱۴	۱	۲	۳	۴
۱۵	۱	۲	۳	۴
۱۶	۱	۲	۳	۴
۱۷	۱	۲	۳	۴
۱۸	۱	۲	۳	۴
۱۹	۱	۲	۳	۴
۲۰	۱	۲	۳	۴

